

Gaby Lardinois (45) uit Maastricht is bedrijfskundig adviseur bij VvAA. Zij haalt haar energie uit het contact met de leden. “Ik zou gewoon een week met onze leden op stap willen om nog beter te weten wie ze zijn.”

“Mijn passie is het contact met mensen. Naar ze luisteren en kijken, om te bedenken hoe ik ze kan helpen. Tien jaar geleden kwam ik bij VvAA werken als jongerenadviseur medisch specialisten. Ik was veel in het ziekenhuis in Maastricht, had contact met de arts-assistenten, met de voorzitter van de arts-assistentenvereniging, hield wekelijks spreekuur in het ziekenhuis. Ik at letterlijk mijn boterham met de arts-assistenten. Ik was echt een ambassadeur van VvAA. Dat is in mijn ogen de essentie van een adviseur, dat je dicht bij de leden staat. Ik kende daar iedereen, met al hun vragen kwamen ze bij mij. Of het nou over verzekeringen ging of de aankoop van een woning, ze wisten me te vinden. Als ik in het ziekenhuis rondliep, hoorde ik van alle kanten mensen gedag zeggen. Die inspanning, zo veel aanwezig zijn, verdient zich altijd terug. De energie en de passie die je uitstraalt is belangrijk. Dan komt het resultaat vanzelf.

Na de jongeren werkte ik met veel plezier als praktijkadviseur voor medisch specialisten. Nu ben ik alweer anderhalf jaar bedrijfskundig adviseur voor de tandheelkundige beroepen en de ggz. Pak ik mijn ambassadeursrol weer voor een nieuwe groep. Dat doe ik natuurlijk niet alleen, maar in een team van twintig mensen. Bedienden we voorheen alle beroepsgroepen, nu richten we ons als team alleen op de tandheelkundige zorg, ggz en diergeneeskunde. Van een heel kleine groep weet ik nu dus heel veel. Daarvoor

‘Ik moest wel uit mijn comfortzone komen’

moest ik wel uit mijn comfortzone komen. Was ik weer bewust onbekwaam. Heel vervelend hoor, maar ook heel uitdagend. Ik moest me helemaal verdiepen in tandartsen en mondhygiënisten. Zij hebben hun eigen profiel. Ik moest me ook inlezen in het beroep, hun taal leren spreken. Wat betekent het bijvoorbeeld om acht uur per dag aan de stoel te staan? Die verdieping vind ik enorm leuk, het is een grote, boeiende beroepsgroep, waar ik me nu prima thuis in voel. Pas wanneer ik de leden echt ken en snap, kan ik ze goed helpen. Ik vind dat zo belangrijk, dat ik het liefst een keer per jaar een week met tandartsen op pad zou willen. Continu met ze in gesprek zijn om nog beter te weten wie ze zijn; als zorgverlener, maar ook als mens. Ik wil ze begrijpen. Omdat ik helemaal in hun wereld zit, kan ik ze het vertrouwen geven dat ik ze kan helpen bij hun dagelijkse praktijkvoering én bij hun verdere ontwikkeling als tandarts.

Naast het adviseren geef ik onderwijs aan jongeren. Over praktijkvoering, maar ook over gedrag. Samen onderzoeken we wie ze zijn en wat ze willen. Dat is zo leuk om te doen. Door ze inzicht te laten krijgen in zichzelf, kan ik met hen die situaties uitzoeken die bij ze passen, waar ze energie van krijgen. Het is een cliché, maar de jeugd heeft de toekomst. En van het werken met jongeren krijg ik weer energie. Ook met hun feedback kan ik veel, dat gebruik ik weer als bedrijfskundig adviseur. Ik kan dan bijvoorbeeld delen hoe jongeren, vanuit

teamverband, denken over hiërarchie. Andersom gebruik ik ook de kennis van oudere collega's. Bijvoorbeeld door een ervaren tandarts in te zetten als coach voor jongeren. Van zijn ervaringen en fouten kan de jongere garde weer leren.

Wat ik steeds blijf doen, is contact zoeken met mijn doelgroep. Ik ga naar ze toe en vraag ze wat ze nodig hebben, waar wij toegevoegde waarde kunnen hebben. Ik praat met studenten en pas afgestudeerde tandartsen over welke

Pas wanneer ik de leden echt ken en snap, kan ik ze goed helpen

behoeften ze hebben. Dat doe ik niet alleen, maar zo werken alle beroepsgroepenteams van VvAA. Op basis daarvan hebben we bijvoorbeeld producten en diensten specifiek voor waarnemers ontwikkeld. Dat is fijn werken. Niet meer standaard iets aanbieden, maar andersom: horen waar behoefte aan is en dat dan ontwikkelen. Zo hebben zzp'ers bijvoorbeeld een sparringpartner nodig, dan ben ik een businesscoach tijdens de praktijkbezoeken. Voor jongeren is het werk best complex, ze zijn nog op zoek. Ik kan ze daarbij helpen.

Behalve met de leden, heb ik ook contact met de beroepsorganisaties. We gaan steeds meer samenwerken, kunnen ook leren van elkaar. We organiseren samen congressen, bijvoorbeeld met de KNMT en ANT. Ik zie het als een geheel, ieder met zijn eigen expertise. Uiteindelijk heb je maar één doel: het voor de leden makkelijker maken. Zij staan aan de stoel of aan het bed, en wij zorgen voor de rest. Dat is hard werken hoor, maar dat doe ik graag. Van 9 tot 5 werken kan natuurlijk niet. Overdag moeten onze leden werken. De contactmomenten zijn vaak in de avonduren. Dan kan ik rustig met ze in gesprek. Overdag en 's avonds sta ik ook voor groepen. Net als de zorgprofessionals moet ik ook prioriteiten stellen, keuzes maken. Werk en privé is misschien niet helemaal in balans, maar ik heb daar geen last van. Als ik thuis ben, dan ben ik er ook honderd procent. Dan maak ik tijd voor mijn gezin en sta ik op zaterdag op het hockeyveld met mijn kinderen. Zelf sport ik ook veel, want vitaal blijven is heel belangrijk, omdat mijn werk topsport leveren is. Verder drink ik graag een wijntje in de kroeg, daar is Maastricht natuurlijk een superleuke stad voor, of ik ga met vriendinnen naar de film. Voor andere hobby's heb ik nu even geen tijd. Ik zit er niet zo mee, die tijden komen ook wel weer. Wat ik nu allemaal doe, geeft mij veel energie en ik word er blij van. Daar gaat het toch om in het leven.

gaby.lardinois@vvaa.nl